

فعالیت ضد میکروبی سویه‌های لاکتوپاسیلوس پلاتاروم و لاکتوپاسیلوس روتیری بر اسیتوپاکتر بومانی جدا شده از عفونت‌های بیمارستانی

محمد مهدی سلطان دلال^{۱*}، هایده مبین^۲، سعیده میرک^۳

گروه پاتوبیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران؛ مرکز تحقیقات میکروبیولوژی مواد غذایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران؛ گروه میکروب شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران؛ گروه میکروب شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر، اهر، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۳/۰۵/۲۹ تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۲/۲۳

چکیده:

زمینه و هدف: امروزه استفاده از مواد مترشحه از باکتری‌های پروبیوتیک به عنوان مهارکننده و ضد باکتری مورد توجه قرار گرفته است. این مطالعه به منظور تعیین فعالیت ضد میکروبی لاکتوپاسیلوس روتیری و لاکتوپاسیلوس پلاتاروم نسبت به اسیتوپاکتر بومانی جدا شده از عفونت‌های بیمارستانی بوده است.

روش بررسی: در این بررسی تجربی اسیتوپاکتر از ۱۰۰ بیماران بستری در بیمارستان میلاد، مسیح دانشوری و مفید شهر تهران جدا و مقاومت آنتی‌بیوتیکی آن‌ها به همراه دو سویه استاندارد لاکتوپاسیلوس پلاتاروم و لاکتوپاسیلوس روتیری بررسی شد: سپس از محلول رویی کشت ۴۸ ساعته دو سویه لاکتوپاسیلوس برای بررسی فعالیت مهار کنندگی آن‌ها علیه اسیتوپاکتر بومانی در دو حالت فعال و غیر فعال به روش چاهک در آگار بررسی شد.

یافته‌ها: ایزوله‌های لاکتوپاسیلوس پلاتاروم و لاکتوپاسیلوس روتیری به آنتی‌بیوتیک‌های ونکومایسین، ایمی پنم، سپروفلاکساسین و سفتازیدیم، مقاوم به پیپراسیلین، کلیستین و کوتربیموکسازول حساسیت نشان دادند؛ همچنین باکتری اسیتوپاکتر نسبت به ونکومایسین، کوتربیموکسازول، پیپراسیلین، سفتازیدیم و سپروفلاکساسین مقاوم و به کلیستین و ایمی پنم حساسیت نشان داد. محلول رویی کشت لاکتوپاسیلوس پلاتاروم و روتیری فعال در آب اکسیژنه و بدون تغییر pH، خاصیت ضد باکتریایی بیشتری نسبت به محلول غیر فعال آن داشت.

نتیجه‌گیری: دو باکتری لاکتوپاسیلوس پلاتاروم و لاکتوپاسیلوس روتیری در شرایط غیر فعال دارای فعالیت ضد باکتریایی علیه باکتری اسیتوپاکتر بومانی نبودند؛ ولی در حالت فعال یعنی زمانی که باکتری توانایی تولید ترکیب‌هایی نظیر آب اکسیژنه و اسید را داشته و یا تحت چنین شرایطی قرار گیرد می‌تواند خاصیت ضد باکتریایی داشته باشد و همچنین دو لاکتوپاسیلوس فوق تقریباً نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های معمول مقاوم بودند.

واژه‌های کلیدی: پروبیوتیک، آنتی‌بیوتیک، عفونت بیمارستانی، اسیتوپاکتر بومانی.

مقدمه:

دارای کاترهای پلاستیکی داخل وریدی دیده می‌شود. اسیتوپاکتری‌هایی که از پنومونی‌های بیمارستانی جدا می‌شوند، اغلب از مرطوب‌کننده‌ها یا خنک‌کننده‌ها منشأ گرفته‌اند (۱). اسیتوپاکتر کاتالاز مثبت و اندول، حرکت و اکسیداز منفی است. این باکتری برای زنده ماندن در محیط نیازی به مواد مغذی

اسیتوپاکتر یک کوکو باسیل، هوایی، گرم منفی است که به طور وسیع در خاک و آب وجود دارد و گاهی از پوست، غشای مخاطی، ترشحات و محیط بیمارستان جدا می‌شود و یک پاتوژن فرصت طلب است. این باکتری پاتوژن بیمارستانی با بیماری زایی محدود بوده و در کشت خون بیماران

به طور کلی باکترهای اسید لакتیک همگی گرم مثبت و کاتالاز منفی می‌باشند، در شرایط میکروآنروفیلیک تا مطلقاً بی‌هوایی رشد کرده و اسپور تولید نمی‌کنند. این باکتری‌ها به این دلیل باکتری‌های اسید لакتیک نامیده می‌شوند که دارای ویژگی‌های فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی مشابه هستند و از طبیعت اکولوژیکی مشترکی نظیر مجرای معده روده ای برخوردارند. این باکتری‌ها عموماً در مواد غذایی شامل فرآورده‌های لبنی و غیره و همچنین در دستگاه‌های تنفسی، گوارشی، تناسلی و فاضلاب و مواد گیاهی یافت می‌شود. این میکرووارگانیسم‌ها می‌توانند مقدار زیادی اسید لакتیک تولید نمایند که باعث ایجاد محیط اسیدی شده که برای بسیاری از میکرووارگانیسم‌های بیماریزا شرایط نامطلوب را مهیا کرده و آن‌ها را از بین می‌برند. باکتری‌های اسید لакتیک از اعضای مطلوب میکروفلور روده هستند و به علاوه این باکتری‌ها به طور سنتی در تولید محصولات لبنی تخمیری استفاده می‌شوند و از خصوصیت به طور کلی این‌ها برخوردار می‌باشند (۶-۸).

یکی از این راهکارها استفاده از باکتری‌های تولید کننده اسید لاتکنیک است که با تولید اسید و کاهش pH، خاصیت ضد میکروبی دارند که هم بر روی باکتری‌های گرم مثبت و هم گرم منفی اثر مهار کننده دارند (۹،۱۰). امروزه ثابت شده حضور انواع باکتری‌های لاتکنیک در شیرهای تخمیر شده از جمله ماست اثرات سودمندی بر سلامت انسان دارد که شامل ایجاد تعادل در میکروفلور طبیعی بدن، مقاومت در برابر کلونیزه شدن باکتری‌های بیماری زا، کاهش میزان سرمی کلسترول، جلوگیری از موتازنیسیته عوامل موجود در روده و کاهش تومورهای روده، جلوگیری از عفونت هلیکوباکترپیلوری، عفونت مجاری ادراری و به خصوص التهاب حاد روده‌ای و معده‌ای می‌شود (۱۱). هدف از این مطالعه تعیین فعالیت ضد میکروبی لاکتوپلاس سیلوس روتری و لاکتوپلاس سیلوس پلاتاروم نسبت به اسیتوپلاکتر بومانی جداسده از عفونت‌های بیمارستانی بوده است.

خاصی ندارد و به راحتی بر روی محیط‌های کشت روتین آزمایشگاهی رشد می‌کند و تولید پیگمان نمی‌کند. امروزه بیش از ۲۰ گونه اسیتوپلاکتر گزارش شده است که شناخته ترین گونه شایع در عفونت بیمارستانی گونه اسیتوپلاکتر بومانی است. این باکتری از پوست، مجرای ادراری، مجرای تنفسی، خلط، ترشحات واژن و مدفعه جدا می‌شود. اسیتوپلاکترها در بین باسیل‌های غیر تخمیری (Non-Fermentative Bacilli=NFB) بعد از سودوموناس بیشترین وفور را در نمونه‌های کلینیکی دارند (۳،۲).

مرگ ناشی از عفونت‌های اسیتوپلاکتر بومانی شایع است که علت آن شکست در درمان است. از سال ۱۹۸۵ که آنتی‌بیوتیک‌های بتالاکتام وسیع الطیف مثل کرباپنem معرفی شدند، برای سال‌های متعدد است که از آن‌ها در درمان عفونت‌های ایجاد شده به وسیله اسیتوپلاکترهای مقاوم به دارو (multidrug-resistant=MDR) استفاده می‌شود. کرباپنem‌ها درمان انتخابی در مورد عفونت با این ارگانیسم می‌باشند. در این ارگانیسم، به علت تولید آنزیم‌های تجزیه‌کننده کرباپنem از قبیل OXA کرباپنماز (blaOXA)، مقاومت حاصل می‌شود. ایزوله‌های MDR اسیتوپلاکتر در طی دهه گذشته مشکلات فراوانی را در امر درمان عفونت‌ها پدید آورده‌اند. امروزه ایزوله‌های با طیف مقاومت بیشتری نیز مشاهده شده است که آن‌ها را اصطلاحاً Pandrug-resistant=PDR) می‌نامند. این ایزوله‌ها، باکتری‌هایی هستند که به تمام داروهای ضد میکروبی در دسترس به جز کلی سین و پلی میکسین B مقاوم اند (۴). اخیراً سازگاری ایزوله‌های کلینیکی اسیتوپلاکتر با آنتی‌بیوتیک‌ها، منتهی به ایجاد ایزوله‌های (drug-resistant extensively=XDR) نیز شده است. این ایزوله‌ها عملاً نسبت به تمامی آنتی‌بیوتیک‌ها مقاومت نشان می‌دهند. وجود این ایزوله‌ها با طولانی شدن مدت بستری شدن، افزایش هزینه‌ها و در نهایت مرگ و میر بیماران رابطه معنی داری دارد (۵،۴).

روش بررسی:

فعالیت ضد میکروبی سویه‌های لاکتوپاسیل بر روی ایزووله‌های اسینتوپاکتر بومانی نیز با استفاده از روش چاهک بررسی شد (۱۴). در روش چاهک، سوسپانسیون باکتری بر اساس استاندارد نیم مک فارلند با سوپر سر پنهانی استریل در محیط کشت مولر هیتون به طور یکنواخت تلقیح شد. بعد با کمک پیپت پاستور استریل چاهک‌هایی به قطر ۵ میلی‌متر در محیط حفر کرده و سپس برای بررسی فعالیت ضد باکتریایی سویه‌های لاکتوپاسیل، سویه‌های موردنظر به ۱۰ میلی‌لیتر از محیط (de Man-Rogosa-Sharpe= MRS) گلوكز تلقیح و ۴۸ ساعت در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد انکوبه شدند (۱۵، ۱۶).

پس از سپری شدن این زمان، سلول‌های باکتریایی با استفاده از سانتریفیوژ در دور ۶۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه رسوب داده شد و برای اطمینان از عدم وجود سلول در محلول به دست آمده دوباره با استفاده از فیلتر باکتریولوژیکی تصفیه شد. برای انجام مراحل بررسی، pH نیمی از محلول با استفاده از هیدروکسید ۱ نرمال به ۶/۵ افزایش داده شد و آب اکسیژن موجود در محیط هم با استفاده از کاتالاز خنثی شد. سپس به میزان ۵۰۰ میکرولیتر از هر دو محلول به داخل چاهک‌های ایجاد شده در پلیت‌های حاوی باکتری مورد آزمایش ریخته شد. برای جذب محلول به داخل محیط، پلیت‌ها به مدت ۲ ساعت در داخل یخچال قرار گرفتند. پس از مرحله جذب، پلیت‌ها در دمای ۳۷ درجه طی مدت ۲۴ ساعت انکوبه شدند؛ سپس اندازه هاله‌های مهاری تشکیل شده با استفاده از خط کش بر اساس میلی‌متر اندازه گیری شد (۱۵، ۱۶).

یافته‌ها:

از ۱۰۰ بیمار مبتلا به عفونت بیمارستانی که در بخش‌های مختلف بیمارستان بستری بودند، ۴۰ نمونه باکتری‌های گرم منفی غیر تخمیری شناسایی گردید که ۱۵ نمونه آن متعلق به اسینتوپاکتر بومانی بود. الگوی

در این مطالعه تجربی، ۱۰۰ بیمار بستری شده در بیمارستان میلاد، مسیح دانشوری و مفید شهر تهران که حداقل ۲ روز از بستری شدن آنها در بخش‌های مختلف گذشته بود (۱۲)، مورد بررسی قرار گرفتند. نمونه‌های خون، ادرار، زخم و خلط این بیماران جهت تشخیص اسینتوپاکتر بومانی و بررسی مقاومت آنتی‌بیوتیکی آن‌ها به آزمایشگاه منتقل شد. از ۱۰۰ بیمار بستری، تعداد ۴۰ گونه پاسیل گرم منفی غیر تخمیری جدا و شناسایی گردید که از این تعداد، ۱۵ نمونه اسینتوپاکتر بومانی از طریق آزمایش‌های روتین میکروبی و بیوشیمیایی شناسایی و جدا گردید (۳).

در ابتدا حساسیت دو باکتری لاکتوپاسیلوس پلاتاروم PTCC 1058 و لاکتوپاسیلوس روتبری ATCC 23272 به آنتی‌بیوتیک‌های معمول خواراکی به روش انتشار دیسک بررسی شد، تا مقاومت نسبی و ماندگاری تحت شرایط مصرفی آنتی‌بیوتیک از جانب بیمار ارزیابی شود؛ سپس حساسیت سویه‌های اسینتوپاکتر نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های معمول مورد استفاده در این دسته از عفونت‌ها تعیین شد.

از کلیه‌های جدادشده یک سوسپانسیون بر اساس استاندارد نیم مک فارلند تهیه و با سوپر استریل در کنار شعله از سوسپانسیون برداشت نموده و به صورت یکنواخت بر سطح محیط مولر هیتون آگار کشت متراکم در تمام سطح پلیت انجام و سپس دیسک‌های آنتی‌بیوتیک با پنس استریل به فاصله‌ای حداقل ۴-۲ سانتی‌متری قرار داده شد. پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون در ۳۷ درجه، تشکیل یا عدم تشکیل منطقه رشد بررسی و بر اساس جدول استاندارد CLSI نتایج به دست آمده به سه صورت حساس، مقاوم و حد واسطه گزارش شد (۱۳). آنتی‌بیوتیک‌های مورد استفاده و انکومایسین، ایمی‌پن، کلیستین، سپروفلوكسازین، سفتازیدیم، پیپراسیلین و کوتريموكسازول از شرکت MAST انگلستان خریداری و استفاده شد.

تصویر شماره ۱: پلیت آنتی بیوگرام / اسیتوپاکتر بومانی

مقاومت آنتی بیوتیکی آنها به روش دیسک دیفیوژن مورد بررسی قرار گرفت (جدول شماره ۱، تصویر شماره ۱).

جدول شماره ۱: مقاومت اسیتوپاکتر بومانی مورد مطالعه نسبت به آنتی بیوتیک های مورد مطالعه به روش دیسک دیفیوژن

سویه / اسیتوپاکتر بومانی	آنتی بیوتیک
تعداد (درصد)	
(۱۰۰) ۱۵	ونکومایسین $30 \mu\text{g}$
(۱۰۰) ۱۵	کوتريموکسازول $25 \mu\text{g}$
(۹۳) ۱۴	ایمی پنم $10 \mu\text{g}$
(۱۰۰) ۱۵	پپراسیلین $100 \mu\text{g}$
(۶۷/۵) ۱۲	کلیستین $25 \mu\text{g}$
(۱۰۰) ۱۵	سفتاژیدیم $30 \mu\text{g}$
(۱۰۰) ۱۵	سپپروفلاکساسین $5 \mu\text{g}$

دو سویه لاکتوپاسیلوس پلاتناروم و لاکتوپاسیلوس روتری به آنتی بیوتیک های ونکومایسین، ایمی پنم، سپپروفلاکساسین و سفتاژیدیم مقاوم بودند و به پپراسیلین، کلیستین و کوتريموکسازول حساسیت نشان دادند که در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

همانگونه که مشاهده می شود ایزوله های اسیتوپاکتر مقاومت صد درصد نسبت به ونکومایسین، کوتريموکسازول، پپراسیلین، سفتاژیدیم و سپپروفلاکساسین و حساسیت نسبی به ایمی پنم و کلیستین نشان دادند.

جدول شماره ۲: الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی لاکتوپاسیل پلاتناروم و لاکتوپاسیلوس روتری

سویه	لاکتوپاسیل پلاتناروم	لاکتوپاسیل روتری
آنٹی بیوتیک	آنٹی بیوتیک	آنٹی بیوتیک
۵ μg	R	R
۳۰ μg	R	S
۲۵ μg	S	S
۱۰۰ μg	S	R
۱۰ μg	R	R
۲۵ μg	S	S
۳۰ μg	R	R
سپپروفلاکساسین		

R: مقاوم؛ S: حساس.

فعالیت چشمگیری تحت شرایط اسید و تولید آب اکسیژنه علیه پاتوژن بیمارستانی دارد، این در حالی است که محلول غیر فعال شده آن فعالیت ضد باکتریایی

دو سویه لاکتوپاسیلوس پلاتناروم و لاکتوپاسیلوس روتری در مقابل برخی از آنتی بیوتیک های معمول خوراکی مقاومت دارند و محلول رویی کشت آنها نیز

تصویر شماره ۲: قطر هاله عدم رشد

قسمت A لاکتوپاسیلوس پلانتاروم است که در چاهک اول از محلول خنثی شده و در چاهک دوم محلول فعال است و قسمت B لاکتوپاسیلوس روتری به همان ترتیب پلانتاروم در چاهک قرار داده شد. محلول رویی کشت ۴۸ ساعته لاکتوپاسیلوس پلانتاروم و لاکتوپاسیلوس روتری توسط سود و آنزیم کاتالاز غیر فعال گردید (چاهک‌ها قسمت A تصویر شماره ۲) و محلول رویی کشت ۴۸ ساعته لاکتوپاسیل های فوق بدون اضافه کردن هیچ ترکیبی درون چاهک‌ها قرار داده شد که در این حالت اسید و pH در آن‌ها فعال ماند (قسمت B تصویر شماره ۲). همانطور که در تصویر شماره ۲ مشاهده می‌کنید هاله عدم رشد اسینتو باکتر که توسط محلول فعال رویی کشت ۴۸ ساعته لاکتوپاسیل ها تلقیح شده، ایجاد شده؛ ولی محلول خنثی شده لاکتوپاسیل ها اثر ضد میکروبی بر اسینتو باکتر نداشته است.

بحث:

در این تحقیق از اسینتو باکتر بومانی که یک باسیل غیر تخمیری (Non-fermentative bacilli=NFB) است که در عفونت بیمارستانی نقش دارد استفاده شد. این باکتری در آب، خاک و در انسان و حیوانات وجود

ندارد. در این تحقیق اثر آنتاگونیستی ۲ سویه لاکتوپاسیلوس پلانتاروم و لاکتوپاسیلوس روتری علیه اسینتو باکتر بومانی شایع در عفونت بیمارستانی بررسی گردید (جدول شماره ۳).

جدول شماره ۳: اندازه (میلی‌متر) هاله عدم رشد سویه پانوژن/اسینتو باکتر بومانی مورد مطالعه توسط سویه‌های دو لاکتوپاسیلوس

کد سویه	لاکتوپاسیلوس روتری	لاکتوپاسیلوس پلانتاروم	کد سویه
R	۷	A1	
۹	۱۴	A2	
R	۱۲	A3	
۱۰	۱۲	A4	
۱۲	۱۵	A5	
۱۲	۱۵	A6	
۱۰	۱۲	A7	
۱۰	۱۲	A8	
۱۰	۱۲	A9	
۱۰	۱۲	A10	
۱۰	۱۲	A11	
۱۰	۱۰	A12	
۱۱	۱۴	A13	
۸	۱۱	A14	
۱۱	۱۲	A15	
۱۰	۱۲	A16	

R مقاوم.

بیشترین میزان قطر هاله عدم رشد لاکتوپاسیلوس پلانتاروم علیه اسینتو باکتر بومانی ۱۵ میلی‌متر و کمترین میزان هاله ۷ میلی‌متر بود و بیشترین قطر هاله عدم رشد لاکتوپاسیلوس روتری علیه اسینتو باکتر ۱۲ بوده است و برخی از سویه‌ها مقاومت (R) صد درصد به لاکتوپاسیلوس روتری نشان داده‌اند (تصویر شماره ۲).

بیمارستانی که مقاوم تر نسبت به سایر باکتری‌ها است، انجام شد.

و همکاران گزارش کردند که Conconnier مصرف محلول روئی کشت لاکتوپاسیلوس فرمتمو و لاکتوپاسیلوس کازئی و لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس و لاکتوکوس لاکتیس اثر ضد میکروبی بر ضد طیف وسیعی از باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی پاتوژن ایجاد می‌کنند. مطالعه ما نشان داد که گونه‌های لاکتوپاسیلوس پلاتاروم و لاکتوپاسیلوس روتری بر باکتری پاتوژن شایع در عفونت بیمارستانی در محیط کشت اثر مهاری خوبی نشان می‌دهند (۱۸).

ماتسوساکی و همکارانش برای بررسی اثر بازدارندگی رشد لاکتوپاسیلوس ها بر روی باکتری‌های بیماریزا به کار رفت و آن شمارش کلنی باکتری ها در فواصل زمانی مختلف پس از مجاورت با یکدیگر بود در تحقیق حاضر، باکتری پاتوژن در مجاورت لاکتوپاسیلوس ها، به طور همزمان کشت داده شد و مشخص شد که رشد باکتری پاتوژن در مجاورت لاکتوپاسیلوس ها، از کاهش محسوسی برخوردار است (۱۹).

در تحقیق تاجآبادی و همکاران محلول لاکتوپاسیلو را به صورت تغییر شده نیز مورد استفاده قرار داد که در این صورت با افزایش ترکیب‌های مؤثر در محیط، احتمال افزایش فعالیت ضد باکتری‌ای نیز وجود دارد (۲۰). مقایسه نتایج به دست آمده در این بررسی با نتایج گزارش شده تاجآبادی و همکاران نشان می‌دهد باکتری های اسید لاکتیک دارای طیف وسیع تری نسبت به باکتری های گرم منفی می‌باشند و در غربال باکتری های اسید لاکتیک دارای فعالیت ضد میکروبی باید از طیف وسیعی از باکتری های اندیکاتور استفاده نمود.

در بررسی مشابهی Lucke و Schillinger سویه‌های مختلف لاکتوپاسیلوس ساکی را از نظر توانایی مهار رشد باکتری های بیماریزا با دو روش دو لایه و چاهک مورد بررسی قرار دادند. از سویه های که

دارد. در افرادی که ضعف ایمنی وجود دارد و یا در صورت دسترسی باکتری به محلهای استریل بدن بیماریزا می‌باشند. در نمونه‌های کلینیکی کمتر از ۲۰ درصد باسیل های گرم منفی که با آن‌ها مواجه می‌شوند از نوع غیر تخمیری یا NFB هستند (۱-۳).

اما و همکاران نیز نشان دادند که ۲ سویه لاکتوپاسیلوس کازئی و لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس مقاومت زیادی در مقابل آنتی بیوتیک های معمول خوراکی دارند و محلول کشت رویی آن‌ها نیز فعالیت چشمگیری علیه پاتوژن های بیمارستانی نظیر سودوموناس آئرثینوزا، استافیلوکوکوس اورثوس، کلبسیلا پنومونیه و اشریشیاکلی دارند (۱۶). تفاوت مطالعه حاضر با تحقیق فوق در چند نکته است که در مطالعه ما سوش های لاکتوپاسیلوس استاندارد و سوش پاتوژن از بیماران مبتلا به عفونت بیمارستانی بود، ولی در تحقیق امامی و همکاران سوش های پاتوژن استاندارد و سوش های لاکتوپاسیلوس از لبیات محلی بوده است و نوع سوش های کار شده در مطالعه‌ها متفاوت است در تحقیق آن‌ها از روش آگار دیفیوژن جهت بررسی اثر مهارکنندگی رشد پاتوژن ها استفاده شده و در مطالعه ما پاتوژن ها بر روی سطح محیط، کشت متراکم داده شده بودند.

کیابی و همکاران در مطالعه‌ای مشاهده کردند بیشترین اثر بازدارندگی مربوط به لاکتوپاسیلوس کازئی و لاکتوکوس لاکتیس در روش چاهک بود و حداقل میانگین قطر هاله عدم رشد آن‌ها ۱۸ میلی متر ارزیابی شد. بیشترین و کمترین اثر مهاری علیه باکتری‌های پاتوژن به ترتیب یرسینیا آنتروکلی تیکا و پاسیلوس سرئوس مشاهده شد (۱۷). حداقل قطر هاله در نتایج ما به ترتیب ۱۵ میلی‌متر و ۱۲ میلی متر برای لاکتوپاسیلوس پلاتاروم و لاکتوپاسیلوس روتری بود. علت این اختلاف می‌تواند ناشی از متفاوت بودن در نوع باکتری مورد مطالعه باشد. بعلاوه مطالعه کیابی بر روی باکتری های پاتوژن روده‌ای و مطالعه ما بر روی اسینتوپیاکتر بومانی به عنوان یک باکتری عفونت

باسیلوس ها و استافیلوکوک ها می‌شوند. لاکتوپاسیلوس ها در صنعت برای اصلاح بو، طعم و بافت محصولات تخمیری به کار می‌روند و با توجه به اثر ممانعت از رشدی که بر روی باکتری های مختلف دارند، سعی بر آن است تا از این باکتری ها یا باکتریوسین های خالص شده آن ها به عنوان نگهدارنده بیولوژیک در غذا استفاده شود (۲۳، ۲۴).

نتیجه گیری:

دو باکتری لاکتوپاسیلوس پلانتاروم و لاکتوپاسیلوس روتری در شرایط غیر فعال دارای فعالیت ضد باکتریایی علیه باکتری اسیتوپاکتر بومانی نبودند؛ ولی در حالت فعال یعنی زمانی که باکتری توانایی تولید ترکیب هایی نظیر آب اکسیژن و اسید را داشته و یا تحت چنین شرایطی قرار گیرد، می‌تواند خاصیت ضد باکتریایی داشته باشد؛ همچنین دو لاکتوپاسیلوس فوق تقریباً نسبت به آنتی بیوتیک های معمول مقاوم بودند؛ بنابراین در زمان مصرف این دسته از داروهای میزان این باکتری ها فلور طبیعی دستگاه گوارش کاهش چشمگیری پیدا نمی‌کند و طی دوره درمان این باکتری ها تا حد زیادی قادر به ادامه عملکرد خود هستند.

تشکر و قدردانی:

این مقاله نتیجه طرح تحقیقاتی مصوب دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران به شماره ۲۰۳۹۱/۱۲/۱ ۱۳۹۱ مورخ است، که بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه جهت تأمین هزینه های طرح، تشکر و قدردانی می‌شود.

توانایی مهار رشد باکتری های اندیکاتور را در روش دو لایه داشتند. هیچکدام در روش چاهک ایجاد هاله عدم رشد ننمودند. پس از افزایش غلظت مایع رویی ۶ سویه از ۱۹ سویه مورد بررسی روی محیط آگار هاله عدم رشد ایجاد ننمودند (۲۱). در بررسی ما بدون افزایش غلظت مایع رویی کشت لاکتوپاسیلوس ها ایجاد هاله عدم رشد کردند. البته محلول رویی کشت لاکتوپاسیل های غیر فعال از نظر اسید و pH ایجاد هاله عدم رشد ننمود.

نتایج قبلی محققین (۱۴) نیز نشان داد که دو لاکتوپاسیلوس پلانتاروم و روتری نتایج مشابهی با باکتری های غیر تخمیری دیگری مانند بورخولدریا سپاسیا دارند و این می‌تواند در درمان عفونت های ناشی از این گروه باکتری ها مؤثر باشد.

اثر حفاظتی لاکتوپاسیلوس ها در نگهداری غذاهای تخمیری، به طور عمده به دلیل شرایط اسیدی است که در زمان رشد باکتری ها در غذا به وجود می‌آید. تبدیل کربوهیدرات ها به اسیدهای آلی اسید استیک باعث افزایش pH و افزایش اسید لاکتیک به همراه کاهش نیمه عمر و کیفیت خوب فرآورده های غذایی تخمیری می‌شود. این باکتری ها قادر به تولید مواد دیگری مانند باکتریوسین، پراکسید هیدروژن، دی استیل، استالدھید، آمونیاک، اسیدهای چرب آزاد هستند که بر روی رشد بسیاری از میکرووارگانیسم ها اثر بازدارندگی دارند (۱۵، ۲۲). برخی از این مواد موجب بازدارندگی رشد برخی از میکرووارگانیسم های پاتوژن منتقله از غذا و میکرووارگانیسم های فاسد کننده گی غذا مانند لیستریا، کلستریدیوم و انتروکوک، برخی از

منابع:

- Visca P, Seifert H, Towner KJ. Acinetobacter infection-an emerging threat to human health. IUBMB Life. 2011; 63(12): 1048-54.
- Manuel J, Panaligan M, Coronel R. Acinetobacter baumannii: an emerging nosocomial infection pathogen. J Philipp Microb Infec Dis. 2010; 39(1): 66-72.
- Bergogne-Berezin E, Towner K. Acinetobacter spp. as nosocomial pathogens: microbiological, clinical, and epidemiological features. Clin Microbiol Rev. 1996; 9(2): 148-60.

4. Dent LL, Marshall DR, Pratap S, Hulette RB. Multidrug resistant *Acinetobacter baumannii*: a descriptive study in a city hospital. *BMC Infect Dis.* 2010; 10(1): 196.
5. Rasti A, Erfani Y, Yazdan band H. Plenty of *Acinetobacter* isolated from blood culture in Shariati hospital. *J Isfahan Med Sch.* 2008; 3(4): 70–5.
6. Sanders ME. Overview of functional foods: emphasis on probiotic bacteria. *Int Dairy J.* 1998; 8(5–6): 341-7.
7. Ziemer CJ, Gibson GR. An overview of probiotics, prebiotics and synbiotic in the functional food concept: perspectives and future strategies. *Int Dairy J.* 1998; 8(5-6): 473-9.
8. Fonseca F, Cenard S, Passot S. Freeze-drying of lactic acid bacteria. *Methods Mol Biol.* 2015; 1257: 477-88.
9. Voravuthikunchai SP, Bilasoi S, Supamala O. Antagonistic activity against pathogenic bacteria by human vaginal lactobacilli. *Anaerobe.* 2006; 12(5-6): 221-6.
10. Brink M, Todorov SD, Martin JH, Senekal M, Dicks LM. The effect of prebiotics on production of antimicrobial compounds, resistance to growth at low pH and in the presence of bile, and adhesion of probiotic cells to intestinal mucus. *J Appl Microbiol.* 2006; 100(4): 813-20.
11. Taibi A, Comelli EM. Practical approaches to probiotics use. *Appl Physiol Nutr Metab.* 2014; 39(8): 980-6.
12. Kouchak F, Askarian M. Nosocomial infections: the definition criteria. *Iran J Med Sci.* 2012; 37(2): 72-3.
13. Clinical and Laboratory Standard Institute. Performance standards for antimicrobial disk susceptibility tests. Available from: <http://www.dbt.univr.it/documenti/occorrenzaIns/matdid/matdid485539.pdf>.
14. Dallal M-MS, Mirak S, Azarsa M, Rahbar M, Yazdi M-KS. Evaluation of antimicrobial activity of *Lactobacillus plantarum* and *ruteri* on *Burkholderia cepacia* isolated from nosocomial infections. *Pajohan J.* 2013; 18(4): 202-7.
15. Tomas MS, Bru E, Nader-Macias ME. Comparison of the growth and hydrogen peroxide production by vaginal probiotic lactobacilli under different culture conditions. *Am J Obstet Gynecol.* 2003; 188(1): 35-44.
16. Emami A, Hashemi zade Z, Noe aghdam R. Evaluation of the antimicrobial activity of *Lactobacillus casei* and *acidophilus* against common pathogens in hospital infections. *J Qazvin Univ Med Sci.* 2010; 14 (3): 32–9.
17. Kiyaee E, Mozafari N, Samie adab H, Jandaghi N, Ghaemi E. Effect of Lactic bacteria antagonistic against pathogenic bacteria isolated from yoghurt. *J Gorgan Univ Med Sci.* 2006; 8(1): 20–33.
18. Coconnier MH, Lievin V, Hemery E, Servin AL. Antagonistic activity against *Helicobacter* infection in vitro and in vivo by the human *Lactobacillus acidophilus* strain LB. *Appl Environ Microbiol.* 1998; 64(11): 4573-80.
19. Matsusaki H, Endo N, Sonomoto K, Ishizaki A. Lantibiotic nisin Z fermentative production by *Lactococcus lactis* IO-1: Relationship between production of the lantibiotic and lactate and cell growth. *Appl Microbiol Biotechnol.* 1996; 45(1-2): 36-40.
20. Tajabadi M, Hejazi MA, Ghafari R, Jafari P. Antagonism to the bile acid-resistant lactobacilli isolated from dairy products. *J Arak Univ Med Sci.* 2008; 12(2): 17-21.
21. Schillinger U, Lucke FK. Antibacterial activity of *Lactobacillus sake* isolated from meat. *Appl Environ Microbiol.* 1989; 55(8): 1901-6.
22. Molin G. Probiotics in foods not containing milk or milk constituents, with special reference to *Lactobacillus plantarum* 299v. *Am J Clin Nutr.* 2001; 73(2 Suppl): 380S-5S.
23. Hirano J, Yoshida T, Sugiyama T, Koide N, Mori I, Yokochi T. The effect of *Lactobacillus rhamnosus* on enterohemorrhagic *Escherichia coli* infection of human intestinal cells in vitro. *Microbiol Immunol.* 2003; 47(6): 405-9.
24. Collado MC, Jalonen L, Meriluoto J, Salminen S. Protection mechanism of probiotic combination against human pathogens: in vitro adhesion to human intestinal mucus. *Asia Pac J Clin Nutr.* 2006; 15(4): 570-5.

Antimicrobial activity of *Lactobacillus plantarum* and *ruteri* in *Acinetobacter baumannii* isolated from nosocomial infections

Soltan Dallal MM^{1,2}, Mobaiyen H³, Mirak S^{4*}

¹Pathobiology Dept., Tehran University of Medical Sciences, Tehran, I.R. Iran; ²Food Microbiology Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, I.R. Iran; ³Microbiology Dept., College of Medicine, Islamic Azad University, Tabriz Branch, Tabriz, I.R. Iran; ⁴Microbiology Dept., Islamic Azad University, Ahar Branch, Ahar, I.R. Iran.

Received: 20/Aug/2015 Accepted: 13/Mar/2016

Background and aims: Todays, the use of substances secreted by some probiotic bacteria as inhibitor and antibacterial substance is in high importance. The aim of this study was to evaluate of antimicrobial activity of *Lactobacillus plantarum* and *ruteri* in *Acinetobacter baumannii* isolated from nosocomial infections.

Methods: In this experimental study, it was investigated Acinetobacter isolated of 100 patients hospitalized in Milad, Daneshvari and Mofid hospitals in Tehran. Antibiotic resistance of Acinetobacter with 2 strains of *Lactobacillus plantarum* and *ruteri* was determined. The inhibitory activity of 2 *Lactobacillus plantarum* and *ruteri* against Acinetobacter baumannii were determined by using supernatant solution of 48 hours culture of lactobacilli in 2 forms of active and passive according agar well diffusion method.

Results: Results showed that *Lactobacillus plantarum* and *ruteri* were sensitive to vancomycin, imipenem, ciprofloxacin, ceftazidime and resistance to piperacillin, colistin. Cotrimoxazol. Acinetobacter baumannii was also resistance to vancomycin, cotrimoxazol, piperacillin, ceftazidime, and sensitive to ciprofloxacin and imipenem. Supernatant solution of *lactobacillus plantarum* and *ruteri* cultur has had more antibacterial activity in presence of hydrogen peroxide and natural pH compared to non-active solution.

Conclusion: The results of this study showed that *Lactobacillus plantarum* and *ruteri* hadn't antibacterial activity against *Acinetobacter baumannii* in inactive condition, but the culture supernatant lactobacilli had significant activity against strains of hospital pathogens under conditions of acid and hydrogen peroxide solution. Moreover, 2 *Lactobacillus* (*plantarum* and *ruteri*) were nearly resistance to common antibiotics.

Keywords: probiotic, Antibiotic, Nosocomial infections, *Acinetobacter baumannii*.

Cite this article as: Soltan Dallal MM, Mobaiyen H, Mirak S. Antimicrobial activity of *Lactobacillus plantarum* and *ruteri* in *Acinetobacter baumannii* isolated from nosocomial infections. J Shahrekord Univ Med Sci. 2015; 17(5): 101-109.

***Corresponding author:**

Microbiology Dept., Islamic Azad University, Ahar Branch, Ahar, I.R. Iran, I.R. Iran;
Tel: 00989122500336, E-mail:s_mirak65@yahoo.com